

Dosarul nr. 2ra-3596/14

Instanța de fond: Judecătoria Drochia – L. Lupașcu

Instanța de apel: CA Bălți – Iu. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevski

Î N C H E I E R E

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul:

Galina Stratulat,

Judecători:

Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Vladimir Calaraș,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Vladimir Calaraș împotriva lui Veaceslav Babii cu privire la apărarea onoarei și demnității și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Veaceslav Babii, casată hotărârea primei instanțe cu scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată,

C O N S T A T Ă :

La 09 martie 2011 Vladimir Calaraș a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Veaceslav Babii cu privire la apărarea onoarei și demnității, încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că în perioada când exercita funcția de președinte al r-lui Drochia, Veaceslav Babii împreună cu alți consilieri raionali ai r-lui Drochia au întocmit și expediat un demers Președintelui Parlamentului RM, Prim Ministrului RM și președinților partidelor PD și AMN, înregistrat cu nr. SPA-C-2599/10, prin care a fost învinuit în comiterea unui șir de abuzuri, solicitând concomitent implicarea organelor de drept pentru verificarea activității lui Vladimir Calaraș ca Președinte a r-nului Drochia.

A indicat că în rezultatul controalelor, nici una din faptele invocate în demersul dat nu au fost confirmate.

Considerând că în rezultatul acțiunilor ilegale ale pârâtului reclamantului i-au fost cauzate suferințe psihice și disconfort, a solicitat obligarea pârâtului Veaceslav Babii să dezmință informația conținută în demersul adresat Președintelui Parlamentului RM, Prim Ministrului RM și președinților partidelor PD și AMN, încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 12 decembrie 2011 acțiunea a fost admisă parțial. Veaceslav Babii a fost obligat, după ce hotărârea va rămâne definitivă, la ședința ordinară a consiliului raional Drochia să dezmință informația indicată în demersul adresat Președintelui Parlamentului RM, Prim Ministrului al RM și președinților Partidelor PL și AMN. A fost încasat de la Veaceslav Babii în beneficiul lui Vladimir Calaraș prejudiciul moral în sumă de 5000 lei, cheltuieli de judecată în sumă de 4000 lei și 150 lei taxa de stat în beneficiul statului. (f. d. 91-92 Vol. I)

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Veaceslav Babii la 28 decembrie 2011 a declarat apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii prin care pricina civilă să fie remisă la rejudecare în alt complet de judecatori. (f. d. 94)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău Bălți din 26 aprilie 2012 a fost admis apelul declarat de Veaceslav Babii, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina civilă la rejudecare în primă instanță, în alt complet de judecată. (f. d. 117 Vol. I)

În urma rejudecării cauzei, prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 22 aprilie 2014 acțiunea a fost admisă parțial. Veaceslav Babii a fost obligat după intrarea hotărârii în vigoare, la ședința ordinară a consiliului raional Drochia să dezmință informația indicată în demersul adresat președintelui Partidului Democrat și AMN înregistrat sub nr. SPA-C-2599/10 din 05 iulie 2010 la Aparatul Președintelui și anume:

- p.9 fraza „Calaraș Vladimir a făcut abuz de putere aducând prejudiciu bugetului public și nu se exclude cazul de persistență a cointeresării personale”
- p. 13 „se urmărește abuzul de serviciu și iresponsabilitatea d. Președinte”
- p. 14 „D. Calaraș V. în funcția de președinte a Consiliului raional Drochia a venit cu fosta Guvernare, care i-a permis astfel de acțiuni antisociale, antistatale și trebuie să părăsească arena politică din guvernare”, ulterior readresat Procuraturii generale la 13 iulie 2010, apoi Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției al RM la 19 iulie 2010.

De asemenea, a fost încasat de la Veaceslav Babii în beneficiul lui Vladimir Calaraș suma de 7000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 5000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. La fel, a fost încasat de la Veaceslav Babii în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 210 lei. (f. d. 68-72 Vol. II)

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță prin prisma art. 16 Cod civil, precum și a prevederilor Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010 a conchis că p.9, p. 13 și p. 14 din demersul cu nr. SPA-C-2599/10, conține informație defăimătoare, iar ca consecință Veaceslav Babii a fost obligat ca să le dezmință.

La fel, prima instanță a reținut că prin acțiunile pârâtului, reclamantului i-au fost cauzate suferințe ceia ce a generat suportarea unui prejudiciu moral estimat de instanță la suma 7000 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Drochia din 22 aprilie 2014, Veaceslav Babii la 20 mai 2014 a declarat apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de Vladimir Calaraș să fie respinsă. (f. d. 65, 80 Vol. II)

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2014 a fost admis apelul declarat de Veaceslav Babii, casată integral hotărârea primei instanțe, iar cererea de chemare în judecată a fost scoasă de pe rol. (f. d. 91 Vol. II)

În susținerea poziției date, instanța de apel prin prisma prevederilor art. 15 alin. (1) și art. 34 alin. (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, a conchis că reclamantul urma să depună o cerere prealabilă, procedură care însă, nu a fost respectată de către reclamant, din care considerente acțiunea a fost scoasă de pe rol.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 12 noiembrie 2014 Vladimir Calaraș a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2014 și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului recurentul a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, menționând că instanța de apel eronat a aplicat în speță prevederile art. 15 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, deoarece intimatul a înaintat demersul la 05 iulie 2010.

Consideră recurentul că la caz, raporturile juridice apărute în legătură cu apărarea onoarei și demnității persoanei urma să li se aplice legea existentă la momentul înaintării demersului, adică prevederile Codului Civil, care nu prevede calea prealabilă de soluționare a litigiilor de acest gen.

Făcând referire la prevederile art. 6 și art. 16 și Cod civil, consideră că în litigiul dat nu era necesar respectarea procedurii prealabile, iar reclamantul corect s-a adresat direct în instanța de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 28 octombrie 2014, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire nr. 22063 (f. d. 93) și recepționată de către recurent la 30 octombrie 2014 (f. d. 94).

Prin urmare, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 12 noiembrie 2014, în termen.

Verificând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Vladimir Calaraș nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Astfel, Vladimir Calaraș a invocat că instanța de apel a emis decizia cu interpretarea sau aplicare eronată a normei materiale, fapt ce a atribuit o soluție greșită litigiului dedus instanței spre judecare.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, analizând recursul în raport cu actele cauzei menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul

exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Iar alin. (4) al aceluiași articol stipulează că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC al RM și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Vladimir Calaraș împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC al RM.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Vladimir Calaraș, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2014, în pricină civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Vladimir Calaraș împotriva lui Veaceslav Babii cu privire la apărarea onoarei și demnității și încasarea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul:

Galina Stratulat

Judecători:

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas